

LOTGENOTEN
(MET AART, ROMME, TUNNELROOS)

Bundel met drie eenakters

door

ANDRÉ WOLF

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **LOTGENOTEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ANDRÉ WOLF** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1997 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **3** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

AART

PERSONEN:

AART - ca 60 jaar

ILSE - zijn vrouw, ca. 50 jaar

TONI - hun dochter, ca 17 jaar

DECOR:

Huiskamer. Zowel rechts als links is er een deur. Bij de deur rechts bevindt zich een raam. Verder zien we aan de rechterkant een eethoek en een keukenkastje. In het midden staat een zitbank die aan een kant wat beschadigd is. Links staat verder een boekenkastje met wat boeken.

Aart zit aan de linkerkant met zijn knieën op de grond bij een hondenhok. Naast zich een gereedschapskist. Aart knutselt (timmert, beitelt, schuurt e.d.) aan het hondenhok. Ilse zit op de bank en leest de krant.

AART: Soms weet ik gewoon niet wat ik moet doen. (*schuurt*) Ik heb opeens zoveel vrije tijd.

ILSE: Je lijkt al aardig aan de situatie gewend.

AART: Ik wil er niet aan wennen. Ik wil genieten... van mijn vrijheid. Jarenlang heb ik gewerkt. En nu... Het gevoel van... wat zal ik nou weer eens doen...

ILSE: Verveling heet dat.

AART: Nee, het is geen verveling. Vrijheid, dat is het. (*Aart timmert en schuurt. Ilse bladert in de krant*)

ILSE: Denemarken, daar wil ik naar toe. Een rustige plaats aan de Oostzeekust. We moeten tijdig reserveren.

AART: Niet nodig. Met de caravan kun je altijd terecht.

ILSE: Ik ben er zó aan toe.

AART: Je werkt ook veel te hard.

ILSE: Ze hebben me nodig.

AART: Rust. Dat heb je nodig.

ILSE: Ik kan ze toch niet in de steek laten. Het is nu eenmaal mijn werk. Mijn vak. Bovendien vind ik het leuk. Mensen helpen, als ze in nood zijn.

AART: Waarom moeten ze jou juist in het weekend bellen?

ILSE: Alleen mevrouw Den Otter belt dan. Soms. Als ze op bezoek is geweest bij haar zoon. Ze kan het niet verwerken. Dat je eigen kind een ander zoiets kan aandoen. (*stilte*) Met de ouders wordt totaal geen rekening gehouden. (*we horen het gejank van een hond. Aart staat op, pakt ander gereedschap uit de gereedschapskist en gaat verder met het bewerken van het hondenhok*)

AART: Denemarken. Dat is misschien geen gek idee. Op het gemak er naar toe. Alle comfort en luxe bij de hand. Het kleine tentje weer voor Toni. En de rode mand voor Boris.

ILSE: Oh nee, Boris gaat niet mee.

AART: (*verbaasd*) Niet mee? Je kunt hem toch niet hier laten.

ILSE: Boris in onze dure caravan? Hij maakt alles stuk. Dat wordt een ravage.

AART: In de zomer niet. Dan is het warm. Hij slaapt de hele dag. Waar moet ie anders naar toe?

ILSE: In een pension. Een hondenpension.

AART: Hij wordt al wat ouder. Dat jonge, speelse is er nu bijna af. Je zult zien...

ILSE: Geen sprake van. Op vakantie wil ik echt vrij zijn. Het beest stinkt. Hij blaft en piept 's morgens vroeg. Alles maakt ie kapot. Hoe heb je ooit zo stom kunnen zijn!

AART: Ik deed het voor Toni.

ILSE: En hij is ook niet te vertrouwen. Zeker niet met kleine kinderen.

AART: Toni straalde. Het was de mooiste dag van haar leven. Een hond. Een eigen hond.

ILSE: Toni gaat haar eigen weg.

AART: Dat duurt nog jaren.

ILSE: Hoe vaak is ze nog thuis? *(kijkt op horloge)* Waar blijft ze toch? Ze had al thuis moeten zijn.

AART: Een eigen hond. Toch leuk voor een kind?

ILSE: Kind? Ze is geen kind meer. We mogen blij zijn dat ze nog met ons mee op vakantie gaat. *(mijmerend)* Zo gezellig met z'n drietjes. *(resoluut)* Met z'n drietjes. Dát vindt ze leuk. En Ralf. Niet die hond. Dat was maar even. Na een paar weken was de lol eraf. Ook voor Toni.

AART: *(staat op)* Ralf?

ILSE: Ja, Ralf.

AART: Wie is Ralf?

ILSE: Heb ik je dat niet verteld? Dat heb je toch wel gemerkt. Die jongen van school. Ze maken samen huiswerk. Als het zo uitkomt.

AART: Daar heb ik niet op gelet.

ILSE: Hij is nogal pienter. En hij helpt Toni graag.

AART: Toni heeft geen hulp nodig.

ILSE: Ze heeft een foto van hem. Op haar bureau.

AART: O. *(Aart gaat weer naast het hok zitten en schuurt. Ilse bladert weer in de krant. Van rechts komt Toni op met een wat chagrijnige blik. Ze draagt een sporttas. Ze smijt deze in de hoek)*

ILSE: Gewonnen?

TONI: Verloren.

AART: Geeft niks, het gaat om de beweging. *(Ilse loopt naar de sporttas, maakt deze open en kijkt erin. Aart schuurt zachtjes aan het hok. Toni loopt naar het keukenkastje en pakt wat te drinken. Ze gaat aan tafel zitten en drinkt)*

ILSE: Het lijkt me reuzeleuk, zo'n toernooi. Waren jullie compleet?

TONI: Ik had eigenlijk liever op badminton gewild. *(Ilse pakt wat kleren uit de sporttas)*

ILSE: *(tot Toni)* Heb je je huiswerk af?

TONI: Volgende week moet ik een werkstuk inleveren.

ILSE: Alweer een werkstuk. Waarover?

TONI: Over de zuidpool.

ILSE: Wat valt er nou over de zuidpool te vertellen? *(Ilse gaat met wat kleren weg door de linkerdeur)*

AART: Heb je al materiaal verzameld? Over de zuidpool?

TONI: Ik heb twee boeken. Ik weet alleen niet wanneer ik ze moet lezen.

AART: Doe ik wel. Ik vertel het je wel. Ik heb nou tijd genoeg.

TONI: Dat is niet nodig.

AART: Eindelijk heb ik tijd voor jou. Eindelijk.

TONI: Ik heb geen hulp nodig.

AART: Hulp kun je altijd gebruiken, zeker bij een werkstuk. En ik vind het leuk om te doen. De zuidpool is een interessant onderwerp. Expeditie met sledehonden. Scott heette die man toch? En... *(denkt na)*...Amundsen. Die ging op bezoek bij een kolonie keizerspinguïns. Daar zou ik een mooi werkstuk over kunnen maken.

TONI: Ik kan het zelf wel.

AART: Natuurlijk kun je het ook zelf. Maar... laat mij nou eerst die boeken lezen. Je moeder heeft het te druk. Ze is wat overwerkt.

TONI: Hoe bedoel je... overwerkt?

AART: Ze bellen teveel. 's Avonds en in het weekend. Al die probleemgevallen. Ze kan het niet loslaten. Ze kan geen nee zeggen tegen die moeders. Hele dagen gaat ze met ze op stap. Ze gaat zelfs mee op bezoek in de gevangenis. Logisch dat zoiets teveel wordt. Vakantie, dat heeft ze nodig. *(stilte)*

Ze wil naar Denemarken.

TONI: Naar Denemarken?

AART: Op vakantie. Wat vind jij? We moeten het eens zijn met z'n drieën. *(Toni loopt naar de keukenkast en pakt wat etenswaar)* Ik zal het kleine tentje opnieuw inspuiten. Ik maak het helemaal waterdicht. *(Toni eet, dan loopt Toni richting bank. Ilse komt op van links)*

TONI: Kijk die bank! Wie heeft dat gedaan?

ILSE: Wie denk je?

TONI: Boris weer? Zonde zeg. *(Toni gaat op de bank zitten en eet verder. Ilse pakt wat tijdschriften uit de boekenkast, gaat hiermee aan tafel zitten en bladert in de tijdschriften)*

ILSE: Het is gisteravond gebeurd. We waren even weg.

AART: Even? Zeg maar bijna twee uur. Het was ook wel erg lang.

ILSE: Wil jij het nog goedpraten?

AART: Het kan toch nog gerepareerd.

ILSE: Hoe kun je nou zoiets repareren.

AART: Gewoon, opnieuw bekleden.

ILSE: Dat kan niet. Het binnenste deel is helemaal aangevreten.

AART: Daar weten ze heus wel wat op. Dat kunnen ze opvullen.

ILSE: Het wordt nooit meer de kwaliteit die het was.

AART: Desnoods kopen we een nieuwe bank.

ILSE: Ik koop geen nieuwe bank. Stel je voor... straks doet ie het weer.

AART: Hij gaat nou toch in de tuin. Dat hebben we afgesproken.

TONI: Gaat Boris in de tuin?

AART: Ja, Boris gaat voortaan alleen nog maar in de tuin. (*Ilse gaat bij het raam staan en kijkt naar buiten*) Met een waterdicht hok. (*geeft klap op het hok*) Dat kan best.

ILSE: Kijk nou weer! (*klapt in haar handen, tikt tegen het raam. Luid*) Foei! Boris! Dat jonge zaaigoed... zo kan ik wel aan de gang blijven.

TONI: En hoe moet dat dan in de winter?

AART: Hij heeft een dikke vacht. We doen wat stro in het hok. En dan is de winter geen probleem. De zomer. De zomervakantie..... daar moeten we het nog over hebben. (*we horen weer het gejang van een hond. Enige ogenblikken stilte*) Ik ga even naar Boris kijken. (*Aart verlaat rechts het toneel. Aart komt na even weer van rechts op, blijft staan bij rechterdeur*) Zo, Boris kan er weer even tegen. (*Aart kijkt uit het raam*) Zie je, hij gaat rustig liggen onder de hazelaar. Boris moet natuurlijk ook wennen aan de situatie. Altijd in huis..... aan de voeten van de baas... En dan nu ineens in de tuin.... dag en nacht... alleen. (*Aart gaat bij de bank staan*) Zijn jullie er al uit? (*stilte*) Denemarken?

ILSE: Moeten we daar nú over praten? Reserveren was toch niet nodig, zei je.

AART: Nee, maar we moeten het wel eens zijn over de bestemming. En wat dacht je van de voorbereiding? Je kunt niet alles tot het laatste moment uitstellen. Als wij vroeger op vakantie gingen.... bij mijn ouders stond alles al bijna een jaar van te voren vast. Hadden we heel lang om naar toe te leven. Ik vergeet ze nooit meer... die vakanties. Prachtig. Het was wel wat primitief in die tijd. Met z'n allen in één grote tent. (*Aart loopt naar boekenkastje en pakt een fotoalbum. Hij slaat het album open en loopt naar Toni. Tot Toni*) Hier, dit was hem, een grote zes persoonstent. Daar sliepen we met z'n drieën in. (*bladert, wijst*) Kijk, hier staan we aan het water. Mooie stek, hè.

TONI: Aart, ik ken die foto's.

AART: En koken dat ie kon... mijn vader. Hij kookte niet vaak, maar op vakantie... elke dag. 's Morgens eerst boodschappen doen. En ik hielp hem dan. Zo leerde je veel... spelenderwijs. (*tot Toni*) Jammer

dat je hem nooit hebt gekend. Hij had het zo leuk gevonden... een kleindochter.

ILSE: Hij had toch nooit tijd voor je?

AART: Hoe kom je daar nou bij?

ILSE: Alleen zijn werk telde.

AART: Onzin. Hij werkte heel hard, dat is waar. Maar op vakantie... dan was er alleen zijn gezin. Zijn kind, dat was alles voor hem. *(stilte)* Nou, wat doen we? *(stilte)* En wat doen we met Boris? Meenemen of niet? Ik dacht van wel. Hij kan naast het kleine tentje van Toni. Vastgelijnd, vanzelfsprekend.

TONI: Vergeet het kleine tentje maar.

AART: Onder de caravan kan ook. Lekker in de schaduw. *(Aart gaat naast Toni zitten op de bank met het fotoalbum opengevouwen)*

TONI: Aart, ik ga niet mee.

AART: Niet mee? Ben je bang dat je je verveelt? We bedenken wel wat.

TONI: Nee, dat is het niet.

AART: Je wilt naar Spanje?

TONI: Nee.

AART: Frankrijk! Natuurlijk kunnen we ook naar Frankrijk. Daar heb je toch geen bezwaar tegen, hè Ilse? *(Ilse reageert niet)* Het maakt niet zoveel uit. *(tot Toni)* Zeg jij het maar, wat wil je?

ILSE: Aart, ik denk dat we deze keer met z'n tweeën gaan.

AART: Met z'n tweeën?

ILSE: Ja, zonder Toni. *(Aart bladert eerst in fotoalbum, stopt dan met bladeren)*

AART: Maar dat kan toch niet? *(tot Toni)* Wat ga jij dan doen?

ILSE: Ralf.

AART: *(verbaasd)* Ralf?

TONI: *(lacht)* Ralf. *(Aart klapt het fotoalbum dicht, loopt naar de boekenkast en legt het album in de boekenkast. Rustig)* Ralf. *(Toni loopt naar de deur links)*

ILSE: Wat ga je doen?

TONI: Aan mijn huiswerk. *(Toni gaat af door deur links. Dan gaat Ilse op de bank zitten. Even later pakt ze de krant en bladert)*

AART: Ralf? *(stilte)* Ralf! *(stilte)* Ik ken die jongen niet eens. *(Aart pakt gereedschap uit de gereedschapskist en bewerkt het hondenhek. We horen het klagende gejam van een hond. Dan gaat het licht uit)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto